

af det 19de Aarhundrede gik til den store Skattereform og indførte Hartkornsskatterne for Landejendomme og som Supplement dertil en Bygningsafgift i Byerne, var det ikke paa et løst Skøn, man indførte dem, nej, man foretog en grundig Vurdering af Jorderne efter deres Ydeevne; da blev Hartkornet ansat og Afgiften af Bygningerne sat efter Kendsgerninger, man opmaalte Arealerne. Nu skal det hele bero paa et løst Skøn. Jeg synes, det er ganske forkasteligt for Ejendomsbeskatningens Vedkommende.

Vi for vort Vedkommende kan, som jeg allerede tidligere har udtalt, meget godt gaa med til at lægge en Del af Ejendoms-skatten som en fast Skat paa Ejendommens Areal; men det bør ske efter en grundig Vurdering af Jordens Ydeevne. Hvor der er Tale om Jordskatter, mener jeg, at Ejendommens Beliggenhed eller lignende Hensyn ikke bør tages med i Betragtning. Det kommer alt sammen ind under en Ejendomsskyldvurdering, og det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, sagde jo, at Ejendoms-skylden tænkte man ikke paa at forlade, den bliver staaende ved Siden af. En særlig Jordbeskatning kan være et godt Supplement til en Ejendomsskyld, der hviler paa Ejendommens Værdi i Handel og Vandel. Dermed er imidlertid alle Momenter taget i Betragtning, og man kan ikke tage Beliggenhedsmomentet og andre uvedkommende Momenter med baade under det ene Skattegrundlag og under det andet.

Som jeg udtalte ved Begyndelsen af min Tale, kunde vi maaske ret hurtigt blive færdige med Behandlingen og komme til Enighed om en hensigtsmæssig Af-fattelse af Lovforslaget, hvis det kun indeholdt Bestemmelserne om Ejendomsskylden; men den Omstændighed, at den særlige Jordbeskatning er taget med, gør, at jeg maa slutte med at anbefale den aller-nøjeste Overvejelse af Lovforslaget.

Jeppesen (Drusebjerg): Som udtalt af den højtærede Finansminister er der tidligere af mit Parti fremsat Forslag om Overgang fra Ejendomsskyld til Grundskyld. Det var om dette Lovforslag, den højtærede Finansminister udtalte, at hvis det var blevet gennemført, havde det betydet en Forryk-kelse af Forholdet mellem de faste Ejendoms-skatter i By og paa Land til Ugunst for Landet. Jeg er ikke sikker paa, at denne Paastand er rigtig; eller rettere: i det Øjeblik, man fik den virkelige, rigtige Vurdering af Jorden frem — og en saadan Vurde-

ring fremkommer først, naar man fra alle Sider ved, at den skal benyttes som Skattegrundlag —, i det Øjeblik et saadant Vurderingsgrundlag forelaa, tror jeg, at den Paastand, at det vilde betyde en Omflytning af Skattebyrden fra By til Land, altsaa være til Ugunst for Landet, ikke vil holde Stik.

Det foreliggende Lovforslag bygger jo paa en delvis Omlægning af Ejendoms-skyldbeskatningen, idet en Del bliver paa-lignet i Form af Bygningsskat, en anden Del i Form af Grundskat. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke har taget Skridtet fuldt ud og er gaaet helt over til Grundskylden. Men der er, ogsaa fra mit Synspunkt, et lille Fremskridt, som Lovforslaget foreligger her, og for saa vidt kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget: Støtte til hurtig Fremme her i Tinget.

Der er jo i Dag rettet adskillig Kritik imod Lovforslaget. Ikke alene den sidste ærede Taler, Ordføreren for det konservative Folkeparti, men ogsaa den ærede Ordfører for Partiet Venstre havde mange Indven-dinger at gøre. Det er Tid efter anden blevet Skik og Brug ved Forhandlingerne i dette høje Ting, at naar Regeringen fremsætter Lovforslag, staar Regeringspartiets Ord-fører op og kritiserer dem. Jeg forstaar ikke rigtig dette, idet man maa mene, at naar saadanne Lovforslag er fremsat af Rege-ringen, maa den, der er nærmest til at anbefale dem, være Regeringspartiets Ordfører. Hvordan dette Forhold i det hele ligger, og hvordan det skal forstaas, bliver imidlertid først og fremmest en Sag mellem den højt-ærede Finansminister, i dette Tilfælde, og hans Partis Ordfører, og jeg finder derfor ikke Anledning til at blande mig deri.

Naar den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at der havde været almindelig Tilfredshed med den nugældende Ejendoms-skyldlov, og i samme Aandedræt sagde, at den vender den tunge Ende nedad, forstaar jeg ikke rigtig, hvorfra Tilfredsheden skriver sig. Naar Forholdet er det, som ganske rigtig udtalt af den ærede Ordfører; at denne Lov har haft den Virkning at vende den tunge Ende nedad, maa det forstaas saa-ledes, at den har været særlig haard og streng mod de smaa Ejendomme, idet disse under lige Forhold har større Bygningsværdi end de større Ejendomme. Derfor anser jeg det for rigtigt, at man nu forlader det Prin-cip, som denne Lovgivning er Udtryk for, og gaar over til andre, bedre Beskatnings-former. Det er kun et ganske lille Skridt, der her er Tale om; men et lille Skridt er ogsaa et Skridt.